

Zabawy w edukacji religijnej

Wartość zabawy w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym jest niepodważalna. Zabawa stymuluje wszechstronny rozwój osobowości dziecka, wspomaga rozwój fizyczny, wzbogaca obraz świata, doskonali umiejętności manualne i koordynację wzrokowo-ruchową, kształtuje relacja przyczyna – skutek oraz przyczynia się do rozwinięcia emocji społecznych. Zabawa przyczynia się również o poznania norm. Zabawy w edukacji religijnej wykorzystują potencjał dziecka i rozwijają określone umiejętności.

✓ Co to jest?

Nauczyciel przygotowuje zdjęcia lub rysunki przedmiotów lub miejsc znajdujących się w kościele (np. ołtarz, konfesjonał, tabernakulum). Następnie zakrywa zdjęcie i stopniowo je odsłania. Zadaniem uczniów jest jak najszybsze rozpoznanie i nazwanie przedmiotów przedstawionych na zdjęciu.

✓ Memory ruchowe

Wybrane dziecko opuszcza salę, a grupa dobiera się w pary. Każda para ustala wspólny ruch lub gest i wszyscy mieszają się. Uczestnicy chodzą po sali. Wraca dziecko, które opuściło salę. Wskazuje kolejno osoby, które pokazują swój ruch. Zadaniem dziecka jest połączenie wszystkich w pary wg tego samego ruchu.

(Młodsze dzieci mogą stać w wybranym miejscu sali. Aby usprawnić szukanie par, odgadywać mogą dwie osoby).

✓ Wymień 5 przedmiotów

Dzieci ustawione w kole, przy dźwiękach muzyki podają sobie piłkę. Gdy muzyka umilknie dziecko, które jest w posiadaniu piłki losuje z kartonu jeden przedmiot np. różaniec. Ma powiedzieć: do czego ten przedmiot służy. Piłka krąży dalej po kole.

✓ Z taśmą/ nitką

1.

Uczniowie otrzymują kolorowe taśmy/ nitki (60- 100 cm). Nauczyciel prosi, by każde dziecko pokazało, co można zrobić z takiej nitki. Sam podaje swoją propozycję np. *wiruję nitką w górę – dół*. Prosi dzieci o podanie innych pomysłów.

2.

Grupę dzielimy na kilkusobowe zespoły (ilość osób zależy od liczby liter w wyrazie, który wystąpi w ćwiczeniu). Wszystkie zespoły otrzymują to samo polecenie:

– Proszę w swoich grupach, za pomocą nitek, ułożyć wyrazy: Jezus, pokuta, prawda, dobro...

3.

Uczestników dzielimy na trzy grupy. Każda grupa otrzymuje nitki jednego koloru. Zespoły za pomocą nitki układają na podłodze figury geometryczne:

Trójkąty – czy są takie elementy w kościele?

Koła – czy są takie elementy w kościele?

Kwadraty – czy są takie elementy w kościele?

4.

Uczniowie stoją z nitkami naprzeciw siebie. Wykonują ćwiczenie w parach. Jedno dziecko pokazuje gesty z nitką a drugie jest „lustrem” i je powtarza. Zabawę przerywa dzwonek. Następuje zmiana ról.

Zabawę kończy pytanie:

– *Co w kościele, podczas Mszy Świętej, robimy wszyscy tak samo?*

✓ **Podaj kolejność**

Za parawanem lub na stoliku umieszczamy i zakrywamy kilka przedmiotów (np. krzyż, różaniec, Pismo Święte, pocztówka świąteczna...). Nauczyciel odsłania parawan, dzieci przyglądają się przedmiotom zapamiętując ich kolejność. Nauczyciel ponownie zasłania parawan a zadaniem dzieci jest wymienić przedmioty w kolejności. Ćwiczenie możemy urozmaicić poprzez dodanie przedmiotu, którego wcześniej nie było.

✓ **Co należy zrobić?**

Nauczyciel zapowiada, że wykona dwie czynności (np. złożenie dłoni do modlitwy, uczynienie znaku krzyża- przeżegnanie się). Zadaniem uczniów będzie obserwowanie zachowania nauczyciela. Na hasło: „Teraz wy” uczniowie powtarzają zaobserwowane czynności. Gdy dzieci są w stanie powtórzyć dwie czynności należy dodać trzecią, potem czwartą.